

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžd/31/2013
Identifikačné číslo spisu: 6013201217
Dátum vydania rozhodnutia: 15.01.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:6013201217.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu Ing. A. G., A., právne zastúpeného JUDr. Katarínou Húšťavovou, advokátkou, Horná 67, Banská Bystrica, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Bratislava, Pribinova 2 (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici, Krajský dopravný inšpektorát, ul. 9. mája 1, Banská Bystrica), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-BB-KDI2-36-002/2013 zo dňa 30. mája 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/250/2013-22 zo dňa 2. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/250/2013-22 zo dňa 2. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Okresné riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici, okresný dopravný inšpektorát rozhodnutím zo dňa 12. marca 2013 č. ORPZ-BB-ODI2-57/2013-SK rozhodol, že žalobca z dôvodu, že pri vedení osobného motorového vozidla v Banskej Bystrici pri prejazde križovatkou v smere jazdy do Kapitulskej ul. neposlúchol pokyn vyplývajúci z dopravného zariadenia „S1b“ signál s plným žltým svetlom so znamením „pozor“ a porušil tak povinnosť ustanovenú v § 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, preto bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba „ZoP“), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 10 Eur a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vyjadril k odvolacím námietkam a uviedol, že spáchanie priestupku bolo dostatočne zdokumentované a spisový materiál obsahuje dôležité skutočnosti

a dôkazy potvrdzujúce, že uvedeným konaním sa žalobca dopustil porušenia ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b) zákona NRSR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čím spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke v zmysle § 22 ods. 1 písm. k) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako aj jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému, tvrdiac, že bol na svojich subjektívnych právach, vychádzajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov ukrátený rozhodnutím a postupom prvostupňového aj odvolacieho správneho orgánu.

Krajský súd v Banskej Bystrici preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu podľa § 247 a nasl. OSP v medziach podanej žaloby, pričom dospel k záveru, že postup správneho orgánu pred vydaním napadnutého rozhodnutia bol zákonný, rovnako napadnuté rozhodnutie je zákonné, preto žalobu zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmaním pripojených spisov dospel k záveru, že žalobca pred križovatkou stál, do križovatky cez priečnu súvislú čiaru vošiel už v čase, keď na križovatkke svietil signál s plným žltým svetlom „pozor“, čo pre vodiča znamená povinnosť zastaviť vozidlo pred priečnou súvislou čiarou. U žalobcu sa nejednalo o prípad podľa § 9 ods. 3 písm. d) druhá veta vyhlášky č. 9/2009 Z. z. „ak je vozidlo pri rozsvietení tohto signálu už tak blízko, že by vodič nemohol vozidlo bezpečne zastaviť pred priečnou súvislou čiarou, smie pokračovať v jazde“. Žalobca na križovatkke pred priečnou plnou čiarou stál a uviedol vozidlo do pohybu až v čase, keď na signalizačnom zariadení svietil signál s plným žltým svetlom „pozor“. Krajský súd k tejto veci poznamenal, že všetci členovia senátu sú vodiči, frekventovanú križovatkku, na ktorej sa dopustil žalobca priestupku, veľmi dobre poznajú a zhodne dospeli k záveru, že žalobca sa dopustil priestupku, ktorý mu bol kladený za vinu. Vykonané dokazovanie, predovšetkým CD nosičom, bolo postačujúce pre zistenie skutkového stavu a pre rozhodnutie o priestupku. Svetelné zariadenie na predmetnej križovatkke je umiestnené jedno v strede vozovky, vysunuté nad vodičmi a druhé na pravej strane vozovky. Plná čiaru na vozovke pred križovatkou je vzdialená od fiktívnej kolmice spustenej zo svetelnej signalizácii vo vzdialenosti 7 - 8 m. Z tejto vzdialenosti je možné dobre monitorovať svetelné zariadenia vodičmi nielen v priamom jazdnom pruhu, ale aj pri odbočovaní doľava.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty (10 Eur), správny orgán uložil pokutu v dolnej hranici (podľa § 22 ods. 2 písm. e) zákona o priestupkoch možno uložiť pokutu až do 100 Eur). Pri ukladaní pokuty správny orgán prihliadal na páchatel'a priestupku, zohľadnil, že je dôchodca, že má zdravotné problémy, že je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 1968 a v sledovanom období nemal žiaden dopravný priestupok.

Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že v prospech žalobcu svedčili dôvody hodné osobitného zreteľa a že malo byť upustené od náhrady trov konania, k tomu súd uvádza, že upustenie od náhrady trov konania je len možnosť, nie povinnosť. Ak správny orgán dospel k záveru, že žalobca je povinný nahradiť trovy konania, nemožno mu to vytýkať ako porušenie zákona.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom okrem žalobných dôvodov namietal, že krajský súd nevykonal dôkaz prehraním CD so zaznamenaným dopravným priestupkom bezprostredne a priamo na pojednávaní, pretože s odkazom a so zreteľom na uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 75/96 bol ho povinný podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR vykonať tak, aby účastník konania v súlade so zákonom ustanoveným postupom (§ 123 v spojení s § 122 ods. 1 OSP) mal možnosť k nemu sa vyjadriť. Navrhol napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na dôvodoch svojho napadnutého rozhodnutia. Má za to, že krajský súd postupoval pri vydávaní napadnutého rozsudku v súlade so zákonom i riadne preskúmal

rozhodnutia správnych orgánov, ako aj postup pred ich vydaním. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol, napadnutý rozsudok potvrdil a náhradu trov konania nepriznal.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“, v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Banskej Bystrici, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol a minister nevyužil zákonnú možnosť určiť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení novely č. 345/2012 Z. z. (ktorá nadobudla účinnosť od 1.1.2013 a bola prijatá zrejme v súvislosti s realizáciou programu ESO), ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na to, že sa stotožnil s krajským súdom v jeho zistení o správnom preskúmaného rozhodnutia, nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 15. januára 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť vjazde protiúdcim motorovým vozidlám i nemotorovým vozidlám, električkám idúcim v oboch smeroch a chodcom prechádzajúcim cez vozovku.

Podľa § 20 ods. 3 citovaného zákona, vodič nesmie vojsť na križovatku, ak mu situácia nedovoľuje pokračovať za križovatkou vjazde, takže by bol nútený zastaviť vozidlo na križovatke, to neplatí, ak vodič musí zastaviť vozidlo v križovatke z dôvodu dávania prednosti chodcom prechádzajúcim cez vozovku alebo pri odbočovaní doľava podľa § 19 ods. 4.

Podľa § 9 ods. 3 písm. d) vyhlášky MV SR č. 9/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke, pri riadení cestnej premávky na križovatke „signál s plným žltým svetlom“ - „pozor“ znamená pre vodiča povinnosť zastaviť vozidlo pred priečnou súvislou čiarou (č. V5a až V5c). a kde taká čiara nie je pred svetelným signalizačným zariadením: ak je však vozidlo pri rozsvietení tohto signálu už tak blízko, že by vodič nemohol vozidlo bezpečne zastaviť pred priečnou súvislou čiarou (č. V5a až V5c). a kde taká čiara nie je, pred svetelným signalizačným zariadením, smie pokračovať vjazde: ak svetlo tohto signálu svieti prerušovane, nejde o križovatku s premávkou riadenou svetelnými signálmi.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi uložená sankcia za priestupok v doprave podľa § 22 ods. 1 písm. k) ZoP, pretože 14. februára 2013 o 13:25 hod. pri vedení osobného motorového vozidla továrenskej značky Škoda Octavia evidenčné číslo I. po ceste I. triedy č. 66, Štefánikovo nábrežie v obci Banská Bystrica v smere jazdy do Kapitulskej ulice, pri prejazde križovatkou neposlúchol pokyn vyplývajúci z dopravného zariadenia „S 1b“ signál s plným žltým svetlom so znamením „POZOR!“

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR ako súd odvolací zistil, že sa úplne stotožňuje so zisteniami i závermi krajského súdu a preto v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody, dopĺňa len nasledujúce právne úvahy:

Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje sa so záverom krajského súdu k jeho dôvodom dopĺňa, že napriek tvrdeniu žalobcu o jeho vjazde do križovatky na zelenú je zo záznamu (CD) zreteľne jasné, že cez hranicu križovatky prešiel v čase, keď na semafore svietilo plné oranžové svetlo. Ak ho žalobca ako vodič nepostrehol, ide o jeho nedostatok, ktorý v konečnom dôsledku viedol k spáchaniu priestupku.

Dôkaz obsiahnutý v zázname na CD bol žalobcovi k dispozícii, nič mu teda nebránilo sa k nemu vyjadriť. Skutočnosť, že záznam CD nebol prehratý priamo na pojednávaní krajského súdu neznamená, že žalobca o jeho obsahu nevedel a nemohol sa k nemu vyjadriť, teda že mu bola odňatá možnosť brániť sa a v konečnom dôsledku mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces. Stalo by sa tak vtedy, ak by dôkaz obsiahnutý na nosiči CD nebol žalobcovi a jeho právnej zástupkyňi vôbec známy a nemohli by sa k nemu vyjadriť, čo nebol tento prípad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zaoberal i posúdením konania žalobcu z hľadiska ustanovenia § 2 ods. 1 ZoP, podľa ktorého priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Po dôslednom preskúmaní obsahu priestupkového spisu so zreteľom na všetky informácie o osobe obvineného z priestupku nemožno konštatovať, aby konanie žalobcu malo tak nepatrný stupeň spoločenskej nebezpečnosti, aby neohrozovalo záujem spoločnosti na bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a to napriek tomu, že v prerokúvanom prípade nenastal okrem už uvedeného nerešpektovania zákona o cestnej premávke žiaden škodlivý následok.

Súd vzal pritom na zreteľ záznamy uvedené v evidenčnej karte vodiča, ktoré síce vzhľadom na ich zahľadanie (postihy za predchádzajúce priestupky v doprave z rokov 2005 až 2008) nemohli nájsť odraz v sprísnení postihu za prerokúvaný priestupok, avšak sú súčasťou informácií o osobe žalobcu ako vodiča v cestnej premávke a so zreteľom na to mohli byť podkladom pre úvahu o nepatrnom stupni spoločenskej nebezpečnosti priestupku a tým o beztrestnosti žalobcu.

Aj so zreteľom na komplexné informácie o žalobcovi ako vodičovi sa odvolací súd priklonil k záveru, že stupeň spoločenskej nebezpečnosti priestupku nie je v prerokúvanom prípade nepatrný a spôsob jeho vybavenia i postihu je zákonný a nie je šikanózný, ako sa domnieva žalobca.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, pretože žalobca nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.